

Прождрљива куна

ИЛУСТРОВАО
ВЛАДИМИР МАНЧИЋ

Лутајући шумом,
изгладнела куна једног дана
дође до села и кроз прозор
једне куће опази оставу пуну
хране. Пошто је неко време
гладовала, била је мршава,
па се веома лако провукла
кроз тесан пролаз међу
решеткама на прозору. Било
је ту свега и свачега: меса,
кобасица, пршуте, сира,
разних џемова... Куна је
била задовољна.

Магаре и во

Једно лењо магаре, које се по цео дан одмарало, упита једног дана вола који је вредно орао земљу:

– Зар се не умориш од толиког рада?

– Не. Навикао сам да радим – одговори во – То је мој посао и не могу да га оставим чак и кад бих хтео.

– Па то је глупо. Мораш некад и да одмориш – рече магаре. – Кад се мени не ради, ја се претварам да сам болестан и газда ме остави на миру, а неко други ради уместо мене. Можеш и ти да пробаш то исто – посаветова магарац вола.

